

תורה שבכתב

הפצת ועידוד לימוד התורה הקדושה עם פירוש רש"י

פרשת ויקרא | אדר ב' תשפ"ד | גיליון י"ב

יו"ל לזיכוי רבבות אלפי ישראל ע"י קרן תרי"ג
לטובת נשמת הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

שבת של תורה

פנינה לשולחן השבת

מדוע לא פוסל המום את העוף?

על הפסוק (ויקרא א, יד) 'ואם מן העוף עלה קרְבָנו לָהּ, כותב רש"י שלמרות שאצל הבהמות יש דין שבהמה בעלת מום פסולה להקרבה, הרי שבעופות מותר להקריב גם עוף עם מום.

וכאן הבן שואל: מה נשתנה? מדוע באמת לגבי בהמה אסרה תורה להקריב בהמה עם מום, ובעוף התירה התורה את הדבר, הלא דבר הוא!

ביאור נפלא על כך אמר הגה"ק רבי אברהם פלאג' זי"ע: אם אנו רואים בהמה בעלת-מום, פצועה וחבולה, בדרך כלל הגורם לכך היא קטטה ותגרה שפרצה בעדר הבהמות, השור נגח את הפרה או הפרה נגחה את השור, עד שהם נחבלו. ומאחר והמחלוקות והמריבות שנואים לפני ה', לפיכך אין להקריב בהמה עם מום.

מה שאין כן אצל העופות, היונים והתורים, בדרך כלל הם חיים ביניהם בשלום ובשלווה ללא מריבות והתקוטטויות, כך שאם מוצאים מום בעוף בדרך כלל מדובר במום מולד וכדו' שנוצר בידי שמים, לכן העוף כשר להקרבה גם כשהוא בעל מום. שפתיים ישק!

חיים של תורה

מעלת וחשיבות לימוד פרשת השבוע עם פירוש רש"י הק'

שיעורו של מרנא החתם סופר זיע"א

במכתב ששלח הגה"ק רבי שלמה איגר זי"ע לאחד מבניו הוא כותב בין השאר: 'דע, כי לימוד זה של חומש ורש"י אינו דבר קל כל כך, וכמה חיבורים גדולים התחברו על התורה וביחוד על פירוש רש"י, על כן, וודאי יצא לך תועלת אם תלמד גם כן אצל רבך, ואל תאמר שאינו לפי כבודך'. בהמשך המכתב הוא מעיד על גיסו בעל חתם סופר זי"ע: 'שבכל ליל שבת לומד הסדרה עם פירוש רש"י עם כל הישיבה, אשר הם יותר ממאתיים איש, וגם לומדים מופלגים בני עירו באים לשמוע, ומפליגים מגודל תועלת המגיע להם מזה".

(חוט המשולש, אות י"ז)

טערי תורה

מבט מסכם ומבוא לפרשת השבוע

מה בפרשה?

פרשתנו, פרשת ויקרא, כמו גם הפרשיות הבאות עוסקות בהלכות קרבנות, הבאות חובה או נדבה, מהבקר או הצאן, עוף או מנחה.

קרבנות מהבהמות העופות וקרבנות מנחה, לנדבה או ככפרה על חטא

במזיד חייב להביא קרבן חטאת, אך יש כמה סוגי חטאות: פר שמביא כהן משוח בשמן המשחה שחטא; פר שמביאים הקהל כשחטאו בטעות על פי הוראת סנהדרין; שעיר שמביא נשיא שחטא; חטאת שמביא איש יחידי שחטא.

ה. קרבן עולה ויורד

יש שלש עבירות שקרבן החטאת שלהם תלוי במצב הכלכלי של החוטא, העשיר מביא בהמה, והעני מביא עוף או מנחה.

ו. אשם תלוי

במידה והתעורר לאדם ספק אם עבר על איסור כרת בשוגג, הוא מביא קרבן אשם תלוי.

ז. קרן חומש ואשם

הנהגה בשוגג מהקדש משלם להקדש קרן וחומש וגם מביא קרבן אשם. כך גם הנשבע לשקר לחבירו שאינו חייב לו ממון, ואחר כך מודה שחייב, משלם קרן וחומש ומביא קרבן אשם.

- א. הדיבור עם משה.
- ב. קרבן עולה ושלמים.
- ג. קרבנות מנחה.
- ד. כמה סוגי חטאות.
- ה. קרבן עולה ויורד.
- ו. אשם תלוי.
- ז. קרן חומש ואשם במעילה ובמכחש בעמיתו.

א. הדיבור עם משה

בתחילת הפרשה מבואר סדר הדיבור של ה' עם משה והקריאה אליו לפני הדיבור.

ב. קרבן עולה ושלמים

קרבן עולה ניתן להקרבה בנדבה, מהבקר, מהצאן או מהעוף. בפרשה מבוארים בהרחבה כל דיני קרבן עולה. בקרבן זה כמו בשאר

הקרבנות יש כמה שלבים: סמיכה, שחיטה, קבלת הדם, זריקה, והקטרת כל האיברים לאחר מליחתם.

גם קרבן שלמים בא בנדבה, חלק מהחלבים והאיברים מוקטרים במזבח, וחלקם נאכלים לכהנים.

ג. קרבנות מנחה

קיימים כמה סוגי קרבנות מנחה: מנחת סולת, מנחת מאפה תנור, מנחת מחבת, מנחת מרחשת, ומנחת העומר.

בכל מנחה יש חיוב של בלילה בשמן; הגשה לקרן המזבח; קמיצה והקטרת הקמיצה במזבח; והשאר נאכל לכהנים.

ד. כמה סוגי חטאות

העובר בשוגג על חטא שחייבים עליו כרת

מבט על פרשת צו הבעל"ט:

נושאי הפרשה:

הלכות בקרבנות מנחה, אשם, תודה ושלמים • איסור אכילת דם וחלב • שבעת ימי המילואים

מה בפרשה: מערכת העצים על המזבח | הקטרת איברי העולה | תרומת הדשן | אכילת שיירי מנחה | מנחת כהן המתחנך וכהן גדול בכל יום | הלכות חטאות ואשם ואכילתם | הלכות תודה ושלמים ואכילתם | איסור חלב ודם | איסור נותר וקדשים בטומאה | עבודת שבעת ימי המילואים.

האם מבחינה הלכתית מותר היום להקריב קרבנות בהר הבית?

פולמוס סוער

כמה גדולי תורה חיברו חיבורים להוכיח שאסור להקריב קרבנות בזמן הזה. הלא הם: א. ספר 'עבודה תמה', מהג"ר חיים נתן נאטנון זצ"ל, אב"ד וורעשען, ומרבני האמבורג. נדפס בשנת תרל"ב. ב. ספר 'מגדל דוד' מהג"ר דוד אלכסנדר זצ"ל מליסא. נדפס בשנת תרל"ה. ג. קונטרס 'דרישת ציון וירושלים', מהג"ר דוד פרידמן, רבה של קרלין.

15 טעמים לאיסור

נציין בזאת ראשי פרקים על קצה הקולמוס, של סיבות שכתבו הפוסקים לאסור הקרבת קרבנות בזמן הזה (מלבד הטענות שכבר הזכרנו):

- א. אין יודעים בדיוק את מקום המקדש לדעת היכן אסור להכנס.
- ב. אף שהרמב"ם פסק שקדושה ראשונה קדשה לעתיד לבוא, הראב"ד חולק על כך, ולשיטתו אסור להקריב בזמן הזה.
- ג. אין מקריבין רק על מזבח בנוי, והרי אי אפשר לבנות את המזבח כשכולנו טמאי מתים, ולא נאמר טומאה הותרה בציבור להיכנס שם לבנות.
- ד. אבני המזבח צריכים להיות בתולדותם אבנים שלמות בלי שום חריץ אפילו כחגירת ציפורן, והיכן ישיגו בזמן הזה כזאת.
- ה. המזבח צריך להיות סתום עד התהום בלי מחילות תחתיו, (וזה דבר שאי אפשר לברר בזמנינו אם אין מחילות).
- ו. יש אומרים שטומאה רק 'דחוייה' בציבור וצריך להיות הציץ מרצה והיום אין לנו ציץ.
- ז. בימינו אין לנו דין ציבור אלא כולם כחיידים, וטומאה הותרה רק בציבור.
- ח. אי אפשר לאסוף שקלים מכל ישראל להקריב קרבן ציבור.
- ט. אין מחנכין מזבח חדש אלא בקרבן תמיד, ואי אפשר

בשעה טובה ומוצלחת אנו פותחים את לימוד חומש ויקרא, אשר פרשיות רבות בחומש זו עוסקות בהקרבת קרבנות. במשך שנות הגלות היו יהודים שהעלו רעיון להקריב קרבנות בהר הבית, על פי מה שפסק הרמב"ם בהלכות בית הבחירה (פ"ו הט"ו): 'מקריבין הקרבנות כולן אע"פ שאין שם בית בנוי... שהקדושה ראשונה קדשה לשעתה - וקדשה לעתיד לבא'.

הצעות אלו הועלו על ידי גאונים וצדיקים שכונתם היתה לשם שמים לעשות נחת רוח לבורא, ולא מתוך מטרת ורות של לאומניות וכדו', אולם למעשה לא היה אחד מהם שהוציא את מחשבתו לפועל, אחרי שגדולי הדורות ביררו להלכה שיש כמה וכמה סיבות הלכתיות המונעות את הקרבת הקרבנות בזמן הזה.

חזונו של רבי יחיאל מפאריז

הראשון שידוע עלי שעה בלבו רצון כזה, היה אחד מבעלי התוספות רבינו יחיאל מפאריז"ש. שבערך בשנת ה' אלפים י"ז, עלה לארץ הקודש, ועל כך מסופר בספר 'כפתור ופרח' (פרק ו') אותו חיבר ר' אשתורי הפרחי, שחי דור אחד אחריו, שרבי יחיאל רצה לבוא לירושלים להקריב קרבנות.

תשובת רבי עקיבא אייגר

פולמוס בוער בשאלת הקרבת קרבנות בזמן הזה, התלקח בין השנים תקצ"ו-תרכ"ה. לאחר שהגאון רבי צבי הירש קאלישער זצ"ל - בעל מחבר ספר 'מאזניים למשפט' ובעל 'גהות וחידושי רצ"ה קאלישער' שנדפס במשניות נשים ונזיקין, הגה רעיון להקריב קרבנות בהר הבית.

מורו ורבו, הגאון רבי עקיבא אייגר זצוק"ל השיב לו במכתב ארבעה נימוקים לאסור הקרבת קרבנות בזמן הזה: א. כולנו טמאי מתים ואי אפשר להקריב בטומאה. ב. אין יודעים את מקום המזבח, שיש בזה חילוקי דעות במדידת האמות והטפחים. ג. אין לנו כהן מיוחד להקריב קרבנות. ד. עבודה כשרה רק בבגדי כהונה, ואין אנו יודעים מהו תכלת ומהו ארגמן. (אולם בשו"ת חתם סופר יו"ד רלו, השיב על כל טענות אלו שאין הם מוכרחות).

להקריב רק קרבן פסח ולא תמיד. ט. יש הרבה מחלוקות ושיטות בפוסקים כיצד לעשות את כל עבודות הקרבנות, ואין בידנו להכריע בהם. י. קרבנות צריכים להישחט 'לשם ניחוח', ובזמן הגלות נאמר 'ולא אריח בריח ניחוחכם'.

יא. קרבן ציבור קרב רק בהסכמת כל ישראל וזה קשה להשיג בימינו. לפי חלק מהמקורות גם רבינו הגר"א זי"ע ורבינו החפץ חיים זי"ע השתוקקו לעלות לירושלים ולהקריב שם קרבנות, אם כי למעשה לא עשו שום פעולה, אלא התבטאו בינם לבין עצמם שהם היו חפצים לעשות כן. כך גם הגה"ק רבי שמעון סופר זצוק"ל, בעל שו"ת התעוררות תשובה, כתב בירוור הלכתי לברר על הקרב קרבנות בזמן הזה, ובשנת תרנ"ט בירר אצל יושבי ארץ הקודש האם הדבר אפשרי מבחינה מעשית.

תגובות לדעת תורה פקודי

לכבוד מערכת תורה שבכתב

הערה קטנה: איני בקי ואיני הסטוריון אבל קצת גמרא אני יודע מה שהבאתם בהתחלה כמוסכמה מוחלטת שהארון נגנו בלשכת העצים - אולי באמת הרמב"ם נקט כן, אבל בגמ' שם ישנם ג' דעות בנידון: י"א כאמור י"א ניטל - וכך סתמה המשנה שם, וי"א נגנו 'במקומו'

ברכה

יחיאל מיכל פונפדר

רוצים להעמיק ולהרחיב אודות פולמוס זה? יש לכם הערות והוספות?

שלחו לנו ל gts025002018@gmail.com ונשתדל בס"ד להביא את הפנינים המובחרים של לומדי התורה

תורה והלכה

נושאים הלכתיים מתוך הפרשה

סוכר יכול לשמש תחליף למלח?

הרה"ג ר' ליבוש ראזענבערג דומ"צ בלאדו, שהשמועה שהגאון מליסא מלח בשר בצוקר היא טעות גדולה, כי איך יעלה על הדעת שהרב מליסא עשה כן לעצמו בדרך רגילות למלוח בסוכר, אך האמת יורה דרכו, שמנהג הרבה אנשים באכלם בשר המבושיל נותנים עליו מלח ליתן טעם כמו שמולחים בצל וצנון, והרב מליסא נתן צוקר על הבשר מבושיל בקערה ליתן טעם, ולמד האבנ"ז שטבע אחד להרגיש טעם, אבל ח"ו ללמוד מזה לענין להכשיר בשר להוציא דם וזה ברור עיין שם.

ואילו לגבי השאלה אם מותר לטבול לחם בסוכר, כתב הגר"י פלאגי" זצ"ל בספר יפה ללב (או"ח סי' קסז) שמי שאין לו מלח יכול להטביל פרוסת המוציא בסוכר במקום מלח, על פי דברי ההלכות קטנות שלגבי קרבן נחשב סוכר כמלח, ואחד הטעמים לטבילת פרוסת המוציא במלח הוא כי השלחן דומה לקרבן, אבל למעשה כתבו האחרונים (ראה תורה לשמה סימן ת"ק, כף החיים סימן קסז) שאין נכון לטבול פרוסת המוציא בסוכר.

בפרשת השבוע נאמר (ויקרא ב, יג) על פל קִרְבָּנָה תִּקְרִיב מִלַּח. חידוש מרעיש כתב הגאון רבי יעקב חגיזי זצוק"ל, בספרו 'שו"ת הלכות קטנות' (חלק א סימן ריח) שהסוכר הוא גם סוג של מלח, אלא שהוא מלח מתוק, ולכן ניתן למלוח קרבן בסוכר במקום במלח.

על בסיס חידוש זה דנו בספרי האחרונים לגבי החיוב למלוח כל בשר כדי להוציא את הדם, האם מותר למלוח בשר בסוכר במקום במלח? כמו כן דנו האם במקרה ואין לאדם מלח לטבול את הלחם, האם יכול לטבול את הלחם בסוכר במקום מלח?

בשו"ת דברי חיים (יורה דעה חלק א סימן כה) כותב שאין מקום כלל להתיר למלוח בשר בסוכר בלי מלח, ובעל ההלכות קטנות התיר רק לגבי קרבן, שמלח לא נועד להוציא את הדם, אבל אין סוכר מועיל להוציא את הדם.

מעשה פלא הביא הגה"ק בעל אבני נזר זצוק"ל בספרו (או"ח סימן תקלב) שבעל החוות דעת מלח בשר עם צוקער, אולם בספר פרדס יוסף (פרשת ויקרא) מביא בשם

אשי תיבות ל'א-ל א'שר ש'בת מ'כל ה'מעשים ב'יום ה'שביעי, ללמדך, שבימינו שאין לנו מקדש וקרבנות, השומר שבת כהלכתו מכפרים לו כל עוונותיו.

(תפארת שלמה)

נִפְשׁ פִּי תִּחְטָא בְּשִׁגְגָה מִפֶּלַח מִצְוֹת ה' אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְעֵשְׂהָ מֵאַחַת מֵהֵנָּה (ד, ב)

יש מצוות שהם בגדר 'אשר לא תעשינה', שאסור לעשותם כגון מה שאנשים טועים לחשוב שיש מצוה לרדוף ולצער אדם פלוני.

(האמרי חיים)

וְכַחֵשׁ בְּעַמִּיתוֹ וּגְו' עַל אַחַת מִפֶּלַח אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם לְחֹטֵא בְהֵנָּה (ה, כא"כ)

בתחילה הוא רק חוטא בין אדם לחבירו ומכחש בעמיתו, אבל סופו שיעבור על 'כל אשר יעשה האדם לחטוא בהנה', שיעבור על כל התורה. (אמרי שפר)

אוצר התורה

הלום מתוך הפרשה

אֲשֶׁהֲרִיחַ נִיחּוֹחַ לַה' (א, ט) נאמר בעוף ריח ניחוח, ונאמר בבהמה ריח ניחוח, לומר לך אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוין את לבו לשמים (רש"י) אין הפסוק בא לרבות את הממעט, אלא את העשיר המרבה, שבדרך כלל אין כוונתו לשם שמים, אבל אם בכל זאת הוא מכוון לבו לשמים יעלה קרבנו לריח ניחוח.

(הרה"ק מקצאק זי"ע)

צִפְנָה לִפְנֵי ה' (א, יא) צפונה - המצניע ומצפין את מעשיו הטובים, ומצניע לכת עם אלקיו, הוא זוכה להיות 'לפני ה'.

(משמרת איתמר)

אָדָם פִּי יִקְרִיב מִפֶּחַם קִרְבָּן לַה' (א, ב) אָדָם פִּי יִקְרִיב מִפֶּחַם קִרְבָּן לַה' (א, ב), כי יקריב 'מכס' כלומר שיקריב מעצמו, וישעבד את חושי וכוחותיו, לפני ה'.

(ספורנו; בעל התניא)

לְאִשְׁמָה בָּהּ (ה, כו)

חידודי תורה

פרפראות וחידודים

על פרשת השבוע ופירושי רש"י הק'

"יוסיף דעת"

ויקרא בחומש שמות

הפרשה פותחת בפסוק (ויקרא א, א) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, הקריאה והדיבור היו כאשר משה הקים את המשכן, ידועים דברי בעל הטורים הכותב: "אל"ף דויקרא ועירא, שמשה היה גדול ועניו לא רצה לכתוב אלא "ויקרא" לשון מקרה כאילו לא דבר הקדוש ברוך הוא עמו אלא בחלום, עכ"ל.

השאלה הנשאלת: הרי אין זו הפעם הראשונה שכתוב 'ויקרא', שכן כבר בחומש שמות, בפרשת יתרו (יט, ג) כתוב 'ויקרא אליז' מן ההר, וכן שם (פסוק כ) ויקרא ה' אל משה אל ראש ההר, ועוד שם (כד טז) ויקרא אל משה. ואם כן למה שם לא כתוב אות אל"ף קטנה, רק כאן בחומש ויקרא?

'חידה בפרשה'

יום הכיפורים

היכן מוזכר "יום הכיפורים" בפרשת השבוע, בחומש ורש"י?

תשובות - פרשת ויקהל:

יוסיף דעת: תשובות נבחרות מתוך אלפי התשובות שהתקבלו במערכת:

מבין אלפי התשובות היה ניתן לחוות במיוחד את בקאות הלומדים בדברי התוס' והראשונים, כאשר רוב המניין מתוך אלפי העונים נטו להשיב כתירוץ שחוזרו בתום ד"ה כתיב על מסכת יומא דף עב. בנוסף לתשובות אחרות כמובן, כפי שתמציתן יובא להלן:

- א. {ה' ד' ברוך ולא רק ב', מה שבצאלל הניח ועליה נצטוו שלא יסורו, ובנוסף היו מלמעלה (וי"א אומרים בפירוט) עוד טט של ברים לשאת בכסעות וזה מה שמשה הניח. (אכן עורא, מלב"ם יעוד)
- ב. {בצאלל אכן הניח ונאז אין להסיר, אך לא היו מונחין כהונן ומשה רק סידרן וכלשון התוס': "זיותר היה נראה לפרש דהאי ושמו בדיו היינו משוכשוכין הבדים לצד חוץ להיות נראין בולטין בפרוכת", (בשינויים קלים: רמב"ן, פני דוד, העמק דבר ועוד ועוד)
- ג. {תשובת המשך חכמה: המדקדק ימצא כי המה הבדים היו בטבעות משני צלעיו והיה אצל צלעיו אולם בעת ההקמה היו מעמידין אותן על דפנות הארון ומשכיבין אותן מלמעלה.
- ד. {אמנם כל מלאכות המשכן נקראו על שם בצאלל ולכן כתיב בויקהל "וַיָּבֵא אֶת הַבָּרִים בְּשַׁעֲתָהּ", אך זה היה כסיפור דברים ולמעשה משה הוא שהכניס הבדים לטבעות. (רבינו מיחס)
- ה. {קדושת ושמ' ארון' לא חל עד שלא הכניסו לתוכו את הלוחות וממילא עדיין לא נאסר להסיר את הבדים מהטבעות. (לומדים רבים)

חידה בפרשה:

ברש"י (מ, כז) כתב שמשה הטקיר קטורת 'שחרית וערבית', בפסוק כט כתוב בתורה שמשה הקריב את 'המנחה'.

מדור חידודי תורה מופיע במערכת מדי יום שלישי

תשובות ופתרונות ניתן להעביר עד יום ראשון בשעה 24:00

בקו 'קול התורה' 02-5002018 או ב'נדרים פלוס'

בין המשיבים נכונה מתקיימת הגרלה שבועית:

יוסיף דעת - כרטיספר בסך 200 ש"ח חידה בפרשה - כרטיספר בסך 100 ש"ח

זוכות התורה

שמות הזוכים בהגרלות

זוכים במבחן יומי ע"ס 350 ש"ח

הרב אמנון בן שמחון - אלעד

הרב אברהם שלמה נוביק - הליכות חיים בני ברק

הרב אהרן ליב קרמר - כולל רצופות מודיעין עילית

הרב יעקב יהושע שטרן - דאראג ירושלים

הרב ארז גולדזנד - כולל סלבודקה בני ברק

הבה"ח מתתיהו בטלמן - טשרנוביל ירושלים

הרב יצחק רוב - סערט יוניץ חיפה

זוכים במבחן שבועי ע"ס 500 ש"ח

הבה"ח משה אריה גרינפלד - ירושלים

הבה"ח חיים יצחק זלושינסקי - חברון בני ברק

זוכה בהגרלת בנוס ע"ס 600 ש"ח

הבה"ח יעקב וסרמן - משכן שלמה ירושלים

זוכה במבחן חודשי ע"ס 2000 ש"ח

הרב יהודה גלים - מגדל עוז מודיעין עילית

זוכים בהגרלת מדור חידודי תורה

הרב משה אהרון סגל - תפארת יונה ירושלים - כרטיספר 200 ₪

הרב שלמה בכרך - בית אבא מודיעין עילית - כרטיספר 100 ₪

שימו לב, ההגרלות נערכות מדי יום שני על כל השבוע הקודם

הזוכים מקבלים על כך הודעה בתיבה האישית

להאיר את אור האמונה

רוב עוז ושלום קדם ראשי ומנהל 'תורה שבכתב' לעידוד לימוד חומש ורש"י.

ברוך ה' אני וזכה בשנים האחרונות לעסוק בפעילות קירוב במסגרת אחד מארגוני הקירוב לתורה. אחת בשבוע אני זוכה ללמוד שיעור קבוע בחברותא עם יהודי שלדאבון הלב נולד בסביבה רחוקה מתורה ואמונה, אך הפעילים המסורים שלנו הבעירו בלבו מעט את הניצוץ היהודי, וב"ה משבוע לשבוע הוא הולך ומתחזק ביהדות.

ההוראה שקיבלנו ממורי דרכנו היא, לעסוק עם חברותות אלו אך ורק בלימוד התורה, ולא להיכנס לשאלות של אמונה וכדו', יען כי לא כל אחד ראוי לכך. 'החברותא' שלי, אחרי כל שיעור מנסה לפתח את השיחה לשאלות שונות באמונה, ואני נאלץ לקטוע

את השיחה בחוסר נעימות על כך שיש גדולים ממני שיענו לו.

לפני כחודשיים ראיתי בעלון שלכם כמה מבואות בשם גדולי וצדיקי הדורות על כך שלימוד חומש ורש"י מסוגל להביא לידי אמונה ולהרחיק הרהורי כפירה, לאור זאת התחלתי בכל שבוע אחרי שיעור הגמרא ללמוד עמו גם חומש עם פירוש רש"י, וראו זה פלא! מאז הוא פסק מלשאל אותי שאלות באמונה, והוא אף הודה לי שכמעט כל השאלות אינן מצייקות לו יותר.

צאו וראו כמה גדולים דברי חכמים וצדיקים, אשר דבריהם חיים וקיימים בכל דור ודור!

בהתרגשות ובתודה,

יעקב ישראל ל. רכסים

יש לכם סיפור משנה חיים? רואים הצלחה מיוחדת בלימוד? תרצו לשתף את הקוראים?

שלחו לנו את הסיפור האישי שלכם לפרסום במדור זה באמצעות דוא"ל

GTS025002018@gmail.com או הקליטו את הודעתכם באזור האישי

'בקו 'קול התורה' 02-5002018 או ב'נדרים פלוס

גידיל תורה

ערכונים מהמעשה ונשמע במבעל העולמי תורה שבכתב

רבבות כבר השתתפו

במבחנים ובסיכומי סדר שמות

שבוע ימים חלפו מאז נפתחו לקהל הרחב המבחנים וחידודי התורה לחומש שמות, וקרוב 30,000 יהודים מכל הגילאים, ממגוון הקהילות ומכל רחבי העולם - כבר השתתפו בעריכת המבחנים והסיכומים המעודדים את שינון, סיכום וידיעת דברי התורה הקדושה עם פירוש רש"י על בוריים, בידיעה ברורה והבנה עמוקה כמונה בקופסא.

גם במהלך השבוע הקרוב יארו המבחנים והסיכומים פתוחים לרווחת הציבור עד ליום ד' פר' צו הבעל"ט בחצות הלילה.

כזכור, ההשתתפות במבחנים ובסיכומים, בחידודים ובשעשועי התורה, מעניקים לכם זכות השתתפות בהגרלות הענק שיערכו בס"ד עם סיום עריכת המבחנים והסיכומים, כאשר כל השתתפות בכל אחד מהמסלולים, מוזכה אתכם בעוד כניסה להגרלות על פרסי היוקרה לקראת חג הפסח הבעל"ט.

בין הפרסים יעלו בגורל בעו"ה כרטיס טיזה לציונו הק' של הר"א מליזענסק אשר יו"ד חל בשבוע הבעל"ט, קערת ליל סדר מופארת, סט מהודר לליל הסדר, כוס של אליהו, כורסא לליל הסדר, מצות, ספרים, מתנות ועוד.

כנסו כעת לעמדות נדרים או לקול התורה, והשתתפו בעריכת המבחנים והסיכומים לשינון וידיעת התורה הק' לקנין נצחי בחיי תורה.

מדורים חדשים להנאת הלומדים

כפי שתחזינה עיניכם מישרים, חנכנו השבוע שני מדורים חדשים לקוראי הגליון השבועי כמו גם למנוי הניוזלטר היומי, מדור ראשון בשם 'תורה והלכה' ובו יעלו מדי שבוע נושא הלכתי - הלכה למעשה - העולה מן הפרשה, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, כפי שכתב רבינו הרמב"ן באגרתו המפורסמת 'וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו'.

המדור השני הוא מדור זמני לסדר ויקרא - בשם 'תורת הקדשים' - בו למדים אנו על נושאים שלדאבוננו אינם שכיחים בימינו עדי ביאת גוא"צ ובנין בית הבחירה במהרה בימינו אמן, במדור המרתק נביא מדי שבוע מושגים וביאורים בהלכות הקרבנות והקדשים, כדי שנוכח לקריאה המעוררת הזמן ונסכה בס"ד להקריב במהרה את קרבנותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן בבנין בית המקדש, אכ"י".

להצטרפות לקבלת הגליון השבועי בדוא"ל ולפניות בנושא העלון ניתן לשלוח בקשה למייל: GTS025002018@GMAIL.COM

את כל דברי תלמוד תורתך באהבה

